

Lars E.O. Svensson, Tal vid middagen i samband med IVAs högtidssammankomst 26 oktober 2012

Ers majestäter, ers kungliga höghet, mina damer och herrar:

Jag måste säga att jag anser mig vara en ovanligt lyckligt lottad person. Jag fick ta studenten i Örnsköldviks Högre Allmänna Läroverk, som hade med många inspirerande lärare, särskilt min klassföreståndare, adjunkt Olof Kågström. Jag fick sedan studera vid sektionen för Teknisk fysik vid Kungliga Tekniska Högskolan i Stockholm. Efter min civilingenjörsexamen upptäckte jag att jag var ännu mer intresserad av nationalekonomi än av naturvetenskap och teknik. Jag fick då bedriva forskarstudier i nationalekonomi, först vid Stockholms universitet med professor Lars Werin som handledare och sedan vid Handelshögskolan i Stockholm.

På Handelshögskolan fick jag hjälp av professorerna Erik Dahmén, Karl Jungenfelt och Erik Lundberg med att söka stipendium och bli antagen för ett år som gästdoktorand vid Massachusetts Institute of Technology i USA. Erik Dahmén fick IVAs Stora Gulmedalj år 1996. MIT är en av världens främsta tekniska högskolor och har en av världens främsta institutioner för nationalekonomi. Trots att jag bara skulle vara där som gästdoktorand ett år behandlades jag som en av MITs egna studenter. Jag fick mycket hjälp av professorerna Robert Solow, Peter Diamond, Frank Fisher, Stanley Fischer och andra.

När jag kom tillbaka till Sverige fick jag möjlighet att verka vid Institutet för internationell ekonomi vid Stockholms universitet, ett forskningsinstitut av världsklass som byggts upp av professor Assar Lindbeck. Assar Lindbeck fick IVAs Stora guldmedalj år 2001.

År 1990 blev jag genom vice riksbankschef Thomas Franzens försorg utnämnd till så kallad vetenskaplig rådgivare vid Riksbanken. Efter att den fasta växelkursen under stor dramatik övergivits i november 1992 fick jag vara med om att bygga upp den nya penningpolitiken med ett annonserat mål för inflationen på 2 procent. Kontakten med Riksbanken ökade mitt intresse för penningpolitik, och penningpolitik blev min främsta forskningsinriktning. Jag fick så småningom också mycket goda kontakter med centralbankerna i flera länder, som Kanada, Norge, Nya Zeeland, Storbritannien, Tyskland och USA.

Från 2001 fick jag förmånen att verka vid Princeton-universitetet i USA, ett av världens allra främsta universitet. Dit jag rekryterades av dåvarande prefekten för institutionen för nationalekonomi, professor Ben Bernanke, som nu är Chairman vid Federal Reserve Board i Washington. Princeton var enligt mångas mening bäst i världen när det gäller forskning om penningpolitik. Bland mina kollegor fanns flera av världens främsta ekonomer, och flera har fått Nobelpriset.

Slutligen har jag från 2007 fått möjlighet att verka och bedriva praktisk penningpolitik vid Sveriges Riksbank. Riksbanken var en pionjär när det gäller penningpolitik med inflationsmål. Sverige var 1993 det fjärde landet i världen som fick ett inflationsmål. Riksbanken bedriver nu enligt mångas mening världens mest öppna och transparenta penningpolitik med inflationsmål.

Och nu har jag till råga på allt detta tilldelats IVAs Stora Guldmedalj! Jag är utomordentlig glad och överväldigad av detta.

Denna dag har också IVAs guldmedalj tilldelats professorerna Carl Borrebaek, Björn Fjaestad och Maria Strømme för sina synnerligen framstående insatser på respektive verksamhetsområden. På deras och mina vägnar vill jag uttrycka vårt stora och djupa tack till IVA för dessa fina utmärkelser, den mäktiga prisceremonin och denna utmärkta middag. Stort tack!